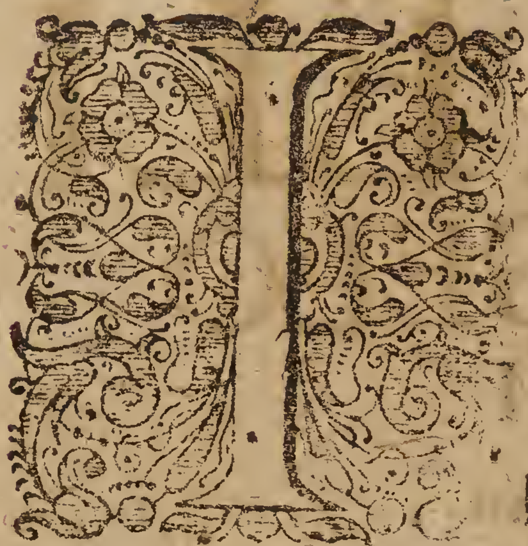
PROGRAMMA
Quo
AD FESTUM
MICHAELI ARCHANGELO
SACRUM
devotè celebrandum,
ut &
ANGELICAE CUSTODIAE PIAM
MEDITATIONEM
Omnes Academici Ordinis Cives
piè recepto more serioq; invitat.
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
P. T.
RECTOR
CASPAR MARCH/ D. Med.
ac Mathem. Prof. P.

:)o(:

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ. M. DC. LIIX.

Lluxit iterum Orbi Chriſtiano, & nobis quidem, Cives optimi, licet bellorum undiq; ſtrepitu circumdatis, in Pace (ſit gratia ſum̃a æterno Numini) ſacer ille dies, quem *Angelorum Feſtum* Eccleſia nuncupat; Non, uti cum ſuperſtitioſa Papicolarum gente ſanctiſſimorum ſpirituum agmen adoremus, aut idololatricum illud intimemus: *Summi Regis Archangele MICHAEL, intende, quæſo, noſtris precibus; Tu Deum obſecra pro nobis, ut mittat auxiliũ miſeris &c:* ſed ut cum æternum illum MICHAEL, *qui* verè, pariter *ut* Pater, *DEus* eſt, religioſô cultu proſequamur, tum ut Angelici in ſacris propoſiti Belli, & ad mundi uſq; finem continuandæ pugnæ ſalutarem memoriam recolamus. Creaverat enim ſummus Naturæ univerſæ Conditor in ipſo rerum initio innumeras ſubſtãtias immateriales, puriſſimas, lucidiſſimas, ſibique inter creaturas omnes quàm maximè ſimiles, adeoq; ad indeſinentis amoris, & promtiſſimi obſequii cultum devinctiſſimas: Horum tn. puriſſimorum ſpirituum aliquis ab exi-

mia

58700 (14)

mia pulchritudine Luciferi nomen adeptus, postquā cū insigni alia multitudine sui similiū ab Auctore suo malitiosô fastu defecerat, cæteris in pristina reverētia constantibus ducem sese dedit increatus ille Angelus Fœderis MICHAEL, Æterni Patris unigenitus Filius, ipseq; JEHOVAH, collatisq; signis adversus desertorem suum ita pugnavit, ut illico eum, una cum omni exercitu suo è cœlo depulerit, ac in tenebricosos inferorum abyssos detruserit, è quibus emergendi unquam potestatem penitus amisit, contranitendi tamen Creatori suo, & offendendi ac seducendi humanum omne genus malitiam deposuit nunquam; in cujus proinde tutelam potentissimum illud sanctissimorū cœlitum agmen postmodum destinavit summus ille universi Moderator, cui adeo renovandum postea fuit gerendumq; continenter bellum illud cum iis ipsis, quos semel satis superq; sub infinito duce suo debellaverat. Nequaquam enim cæsi hi & fugitivi mali Spiritus animos desponderunt, sed hydram illam, quæ secto capite valentior exsurgere dicitur, imitati, vaferrimè ac violentissime homines sunt aggressi, & eam provinciam improbo conatu invadere ac vastare cœperunt, quam sanctissimorum sibiq; proinde infensissimorum Angelorum curæ ac vigilantiæ demandatam invidebant. Nec etiamnum à scelestissimo isto opere vacant aut feriantur, sed inexplicabili perdendorum hominum desideriô flagrantes, quotidie adhuc

huc obambulant, omnisq; in universum status hominibus insidias struunt, & non fortunis tantum aut corporis incolumitati, ipsiq; vitæ, sed animæ etiam ejusdemq; saluti crudeli rictu excidium minantur; neq; frustrarentur isti fine suo, nisi in præsidium imbelli mortalium generi angelicam custodiam & protectionem Divina benignitas indulsisset. Ut ut verò nullus non hominum status insidiis ac fraudibus adversissimi hostis sit expositus, nulli tamen majori odio vires suas & arma intentat, quam *Ordini Ecclesiastico*, utpote cui tantò infensior existit, quò majus inde sibi suoq; detestabili regno damnum ac detrimentum inferri posse agnoscit. Hinc nunquam non operosus est, ut vel doctrinarum errores iis insinuet, vel adfectus eorum depravet, ac morum pravitates iisdem imprimat, cognitum ratumq; habens, vitæ improbitate plus destrui, quam communi doctrinæ ac præceptionum veritate ædificari, tractis in exemplum moribus & actionibus eorum, quibus fidem ac obsequium tribui cæteroquin par est. Quod si intrinsecus corrumpere hujus primi ordinis homines non conceditur, externis eos injuriis aggreditur, & vel per venena aut crudeles tyrannorum manus eos de medio tollere, vel contumeliis ac cavillationibus malè feriatorum hominum eos in opere pietatis turbare ac delassare allaborat, idq; operam dat unicè, ne pronas in sui obsequium mentes cordatis ac severis de-

horta-

hortationibus retrahant, & ab exitii amplissimâ viâ in salutis angustiorem semitam feliciter deducant. Contra hæc tamen Ecclesiasticis ab infernali Cacodæmone intentata incommoda auxilium potentissimum subministrat Dux ille Exercituum MICHAEL summus, interna quidem illa sui Sancti Spiritûs gratiosâ inhabitatione concessâ dispellens, externa verò per Angelos protectores, suæq; benignissimæ voluntatis executores, felicissimè profligans & antevertens. Ad exempla provoco Jacobi Patriarchæ, & Prophetæ Elisæi, quos integri Angelorum exercitus adversus hostes defenderunt; Danielis Prophetæ, cui inter Leones sedenti Angelus adfuit Leonum ora obturans. Petri imprimis Apostoli, qui carceri inclusus, catenis vinctus & militum catervâ benè custoditus, ab Angelo tamen carceris caliginem illustrante à somno excitatus, à vinculis expeditus, per medios satellites tutò deductus, plenus ob miraculosam liberationem gaudii ad suos reverti potuit. Porrò in *Statu Politico*, qui Civitatum ac Rerumpublicarum moderatores existunt, quos non infensissimi hujus hostis insultus experiuntur? quas non insidias animadvertunt? quibus non impetuntur ab ipso violentiis? Modò enim externos hostes adversum ipsos concitat, qui regimen divinitùs concessum iis eripere, provincias vastare, urbes evertere, cives-

vesq;

vesq; bonis omnibus, vitaq; ipsa privare crudelissimè desudant; Modò Consiliarios corrumpit ac perniciosâ implet pravitate, ut non nisi cruenta & publicæ Principis ac Imperii, privatæq; Civium saluti pestifera consilia suppeditent, quib⁹ eliminari justitiam, moresq; in Repub. bonos, omnemque pessundari prosperitatem contingit. Sed hâc quoque in parte præstò est semper MICHAEL noster cum innumerabili cœlestium & fortissimorum cohortium copia, pro publica privataq; salute excubantium, quorùm ministerio, invictâq; dextrâ frenum injicit crudelissimo inferorum tyranno, quod, si quando in vindictam peccatorum, & demonstrationem sinceritatis piorum remittit Moderator Optimus, ad supplicationes pœnitentium & fiduciam eorum qui ad invictissimum nomen ejus, arcem illam insuperabilem, confugiunt, mox iterum adducit. Quo fit ut de eo satis securi simus, ultrà, quàm justum & salutare visum fuerit Domino Deo nostro, judici usq; quaq; justissimo, prudentissimoq; rerum omnium Gubernatori, nos ab immani isto Cerbero non allatrari, nedum vulnerari posse. Quod verò astum istius attinet, etsi veterator sit callidissimus, nec in mundo extet prudentia, quæ antiqui illius Draconis vincat aut impediat artes, noster tamen MICHAEL & qui militant ipsi, cœlestes Spiritus, quemadmodum Dæmoni

qui

qui in Persarum olim Regis aula res turbaturus erat, non nemo ex eorum numero felicissimè restitit, ita quoque infernalis hujus præceptoris & contubernalium ipsius in tenebris cusas machinationes incredibili sagacitate antevertendo eludunt, & astutissimorum consiliorum effectus in deridenda non raro ludibria convertunt. Nec minor etiam sancti nostri MICHAELIS in *Re familiari* mortalium tuenda & cura est & felicitas. Nam cum hæc fundamentum & origo sit, uti omnium hominum, ita quoque eorum, qui Rempublicam, in Ecclesiasticis doctrinâ, in Civilibus consilió manuq; gubernant, noster hic inimicus vaferrimus non tantum externis afflictionibus & persequutionib9 gravissimis eos qui in societate domestica vivunt, infestat, verum etiam, id quod perniciosissimum est, à tenerrima confestim infantia, immò verò ipso primo halitu intima hominum pertentat cordium penetralia, omnemque movet lapidem, ut quoad ejus fieri potest, unà cum annis & ingenio vires sumat, & succrescat indies originale illud, quod innascitur nobis, & quàm intimè immedicabili eheu! lue insitum infixumq; est peccatum, quô, quæ ad justitiam & sanctitatem divinitùs homini concessa sunt arma, Intellectus & Voluntas, in oppugnationem Regni Gratiæ, quod tanquam vestibulum alterius illius, Gloriæ scilicet, regni in terris adornavit Rex & Pater Cœlestis, convertantur, & illô præclusô, hujus quoq; fruitio miserrimis mortalibus intervertatur.

Agnoscite ergò, ó mei, immensum benigni Patris erga nos, præ cæteris certè creatis tantò favore indignissimos, affectum; Admittite, quæso, ut luculentissimæ hæ divini amoris flammæ accendant, ac salutari reciproci affectûs calore repleant subrigida nostra pectora; Decantate nomen Jehovæ, Dei Zebaoth, tam illustribus inter nos documentis

cumentis

cumentis exaltatum. Sint ora, animi, omnesque in universum vires nostræ paratæ ac pronæ in laudes & gloriam ejus. Absit à nobis fœdissima ingratitudo, ut vel tanti beneficii negligenter immemores, vel in extremum malitiæ gradum delapsi, non tantùm quæ grata sunt summo Tutori nostro, volentes omittamus, sed committendô etiam quæ inimica ac detestanda ipsi novimus, cadamus miserè cœlesti Ipsius Gratiâ, ac tutelarium Angelorum familiaritate & consortiô privati, infensissimi salutis nostræ Hostis atque Insidiatoris arbitrio relinquamur, mox cuncta Corporis, fortunæ, Animæq; ipsius inæstimanda prorsus bona nostra miserrimè pessundaturi. Plura in hanc rem & intimiùs forte penetratura hodiè suggerent fidissimi ac suaviloqui (quorum nobis hîc copiam gratiosa Dei Bonitas fecit) Verbi Divini præcones. His itaq; attẽtas præbeamꝰ aures, animumq; accommodemus liberum à malignis affectibus, vacuum curis, alienum à vanitatibus mundi, piissimis contrà proficiendi in cognitione salutiferâ, vitæq; emendatione desiderii plenissimum.

Nostris Deus annue Votis.

P. P. Sub Sigillo Universitatis die XXIX. Septemb. Anno M. DC. LVIII.

